

deres Velvilje til igjennem Naadesbeviisninger at lade sig ved dem stille gunstigere; og derefter see vi Virkningerne af saadanne enhver ved Naadesbeviisninger vende sig mod Statskassen og blive et Raar paa bestandig Forsorgelse. Det er en Stilling, hvori man ikke skal sætte de paagjældende høie Personer; det gjør deres øvrige Stilling vanffelig, idet de da daglig ville være solliciterede, daglig trykkede af Begjæringer af denne Art. Disse Betragtninger gjorde, som sagt, at Udvalget ikke troede at burde følge den af Regjeringen paaviste Vej, der indeholdt en Regel, der, og det endogsaa meget let, kunde blive misbrugt. Man undersøgte Forholdene nøiere, og fandt, at den afvøde kongelige Person havde efterladt et Testamente, der kan siges at indeholde hendes Dnske med Hensyn til Reglerne for Pensioneringen af hendes Efterladte. Den omtalte testamentariske Bestemmelse, der er fra 1839, og er paa en vis Maade gjentagen ved ethvert senere Kongeliste, gik ud paa at udbede af Hans Majestæt Kongen, at hendes efterladte Omgivelser og Betjente maatte nyde deres fulde Gage i Pension. Man forstod dengang i Almindelighed ved „fuld Gage“ kun det, der i Virkeligheden udbetaltes i Gage; Emolumenter og Tillæg af forskjellig Art regnedes den Tid sædvanligviis ikke med ved Pensioneringen. Denne Betragtning holdt Udvalget sig til og gjorde den anvendelig paa Hendes Majestæts Omgivelser, medens det var nærmest dem, meente man, der her maatte være sigtet til. Efter disse fandtes der visse Personer blandt dem, der skulde pensioneres, der meget vel kunde sættes i Klasse med Embedsmænd i Staten, idet den Stilling, de havde beklædt, var af samme Art, og de tildeels ogsaa vare Mænd, der i tidligere Tid havde været i Statens Tjeneste; men under enhver Omstændighed var det, der afgjorde Udvalgets Mening med Hensyn til dem, den Lighed i Stilling, som de havde med Embedsmænd i Staten. Hvad derimod det store Tjenestefab angik, da kunde Udvalgets Fleertal (thi jeg maa gjøre opmærksom paa, hvad jeg har forglemt at sige hidtildags, at der var et Mindretal, der ikke var af samme Mening) ikke bekvemme sig til at afvige fra Pensionsløven i en saa væsentlig

Grad og beregne Pensionen for disse Betjente i Lighed med Pensioneringen af faststaaende kongelige Embedsmænd. Pensionsløven holder dette Princip fast, og udelukker fra Pensionering en heel Mængde Personer i Statens Tjeneste, der ikke have fast kongelig Ansættelse, skjøndt de have Lønninger, der stille dem lige med de Betjente, som her er Spørgsmaal om. Nu søgte Udvalget et Sammenligningspunkt, et Tilknyningspunkt i vor Pensionsløv; det fandt, at disse Betjente havde Stillinger, der omtrent kunde svare til dem, der vare lagte til Grund for Pensioneringen af de militaire Underclasser, og Udvalget søgte da at indordne dem i visse Classer, svarende til de samme Classer, som her vare fastsatte og for de militaire Underclasser, og derefter at fastsætte en Scala for Pensionen, hvorefter den skulde indredes, og hvorved der blev taget Hensyn ikke alene til de Classer, hvori de vare inddeelte efter den større eller mindre Betydning, som man antog deres Stilling hos Hendes Majestæt havde havt, men ogsaa til den længere Tid, de havde tjent. Med Hensyn til Tjenestetiden lagde man især Mærke til Adskillelsen i Aaret 1839, da Hofholdningen dengang fik en ganske anden Stikfelse. Tidligere var nemlig Hofholdningen holdt i et Slags Fællesskab; fra den Tid derimod blev hver især af de høitstaaende Personer tillagt en vis aarlig Indtægt, hvorfor de skulde holde Hofholdning, og de Udtryk, som dengang bleve brugte, gjorde det idetmindste tvivlsomt, om det ikke da var en afgjort Mening, at de, som senere bleve ansatte ved Hofholdninger, ikke skulde have Adkomst til Pension fra Statens Side. Disse Personer altsaa, som have tjent kortere end 13 Aar, tillagde man en ringere Pension, og de Andre gav man et aarligt Tillæg efter de Classer, hvori de vare inddeelte i Samstemning med Reglerne for Pensioneringen af de militaire Underclasser. Saaledes var allerede Betænkningen afgiven forrige Gang, og saaledes har Udvalget optaget den igjen; men ved nærmere Overveielse er Udvalget blevet opmærksomt paa, at der ogsaa i denne Fremgangsmaade kan søges en Regel, som maaskee kan benyttes med ligesaa skadelig Indvirkning til Byrder for Statskassen for Fremtiden, som